

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของการปรับความคิดแบบย่อและการสนับสนุนในนักเรียนวัยรุ่นไทย ที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง
ผู้เขียน	นางสาวสายฝน เอกวางกูร
สาขาวิชา	การพยาบาล
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลของการปรับความคิดแบบย่อและการสนับสนุนต่อการลดภาวะซึมเศร้าในนักเรียนวัยรุ่นไทย (N=70) ที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ได้รับการปรับความคิดแบบย่อและการสนับสนุน (n=35) และได้รับการปรึกษาตามปกติ (n=35) ประเมินระดับภาวะซึมเศร้าโดยใช้แบบวัดภาวะซึมเศร้าของเบค (Beck Depression Inventory: BDI) และแบบวัดภาวะซึมเศร้าของฮามิลตัน (Hamilton Rating Scale for Depression: HRS) ทั้งระยะก่อนและหลังได้รับการปรับความคิดแบบย่อและการสนับสนุน และติดตามผลในสัปดาห์ที่ 6 และ 12 และมีการประเมินการรับรู้ประสิทธิภาพโปรแกรมของนักเรียน พ่อแม่/ผู้ปกครอง และครูในกลุ่มทดลอง วิเคราะห์ผลของโปรแกรมโดยใช้สถิติ MANCOVA วิเคราะห์คะแนนรายข้อจากแบบวัด BDI และ HRS ในนักเรียนกลุ่มทดลอง และวิเคราะห์คะแนนการรับรู้ประสิทธิภาพโปรแกรมของนักเรียน พ่อแม่/ผู้ปกครอง และครูโดยใช้สถิติ MANOVA ผลการศึกษาพบว่าคะแนนภาวะซึมเศร้าจากแบบวัด BDI และ HRS ของนักเรียนกลุ่มทดลองลดลงต่ำกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการปรับความคิดแบบย่อและการสนับสนุน

($p < .001$) การปรับความคิดแบบย่อและการสนับสนุนมีผลสูงสุดต่อการลดภาวะซึมเศร้าในแบบวัด BDI ในข้อความรู้สึกถูกลงโทษ อาการร้องไห้ และอาการกระวนกระวาย ส่วน HRS คือ อาการทางระบบสืบพันธุ์ อาการในระบบทางเดินอาหาร และ อาการวิตกกังวลในจิตใจ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนกลุ่มทดลอง พ่อแม่/ผู้ปกครอง และครูมีการรับรู้ประสิทธิภาพโปรแกรมสูงขึ้นกว่าก่อนทดลอง จึงเป็นไปได้ว่าการปรับความคิดแบบย่อและการสนับสนุนมีประสิทธิภาพในการลดภาวะซึมเศร้าของนักเรียนที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยและปานกลางได้สูงกว่าการบำบัดที่มีอยู่เดิมในโรงเรียน อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสนใจว่าการศึกษาวิจัยเชิงทดลองในระยะยาวมีความสำคัญในการพิจารณาว่าการลดภาวะซึมเศร้าในระดับเล็กน้อยถึงปานกลางจะสามารถลดความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้าระดับรุนแรงในระยะยาวได้หรือไม่

Thesis Title Effectiveness of Brief Cognitive-Support Treatment in Mild to Moderate Depressed Thai Adolescent Students

Author Miss Saifon Aekwarangkoon

Major Program Nursing

Academic Year 2005

ABSTRACT

The purpose of this study was to evaluate the effectiveness of the brief cognitive-support treatment in reducing depressive symptoms among Thai adolescent students. Thai secondary school students (N=70) with mild to moderate depression received brief cognitive-support treatment (n=35) or usual care (n=35). Beck Depression Inventory (BDI) and Hamilton Rating Scale for Depression (HRS) were obtained pre- and post-treatment and at 6- and 12-weeks follow-up. Perceptions of treatment effectiveness among adolescent students in the treatment group, their parents/guardians and their teachers were also included as the treatment outcomes. Treatment effectiveness was evaluated using MANCOVA. Additional item analysis of BDI and HRS scores in the treatment group only were used to test for specific symptom sensitivity to the effects of brief cognitive-support treatment. Parents/guardians', teachers', and students' perceptions of treatment effectiveness were examined using MANOVA. The treatment group showed significantly lower BDI and HRS scores than the control group at all three post-treatment time points ($p < .001$). Brief cognitive-support treatment effectively reduced BDI symptoms of punishment feelings, crying, and agitation and HRS symptoms of sexual/menstrual dysfunction,

gastrointestinal symptoms, and psychological anxiety. Perceived treatment effectiveness scores showed increase post-treatment and in follow up in all groups of subjects. Brief cognitive-support treatment was more effective than usual care in reducing mild to moderate symptoms of depression. Longitudinal data produced under experimental conditions are needed to determine whether the timely reduction of mild/moderate depression might also reduce the risk of severe depression.